

Mænd, som han karakteriserede, saaledes som jeg før nævnede, i de stærkeste og skarpeste Førdømmelsesudtryk, blot de derved kunne opnaa at protestere mod den højtærede Forsvarsminister. Det viser, at Socialdemokraterne meget gerne ville være i Selskab med hvem som helst, blot de derved kunne tjene taktiske Formaal, og det viser atter, i hvilken Grad Socialdemokratiets Indignation i Øjeblikket overfor os er forloren.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg mener ikke, vi skulle have det allermindste med dette Møde at gøre. Det have vi, som jeg før udtalte, ikke nogen Anledning til. Men jeg mener, at Forman, dette, at Modstandere af en Person, et System eller en Sag samles til et Protestmøde, eventuelt gaa i Tog for at understrege denne Protest yderligere, kunne vi ikke have noget imod. Jeg mener, at Socialdemokratiet ikke kan have noget som helst med de Mænd at gøre, der i Morgen arrangere Toget mod den højtærede Forsvarsminister, fordi de Mænd paa alle Omraader have saa stik modsatte Interesser af vore, baade politisk, økonomisk og socialt.

Slebsager: Jeg skal ikke i ret lang Tid lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, men jeg har Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til disse Lovforslag, før de forlade dette Ting. Jeg har været mellem dem, som under Valgkampagnen have lovet at virke herinde for, at vi fik nogen Nedsættelse i Tjenestetiden. Om den Nedsættelse, vi have faaet, maa jeg sige, at den tilfredsstillende mig ikke fuldt ud, men jeg er dog glad ved, at der er kommet noget i den Henseende, og der er en Ting, jeg er endnu mere glad ved. Det er noget, som endnu ikke er fremhævet under denne Forhandling, nemlig dette, at der gives Adgang til ved en kongelig Anordning at fritage saadanne unge Mennesker, som have søgt Uddannelse indenfor Skytteforeninger og Gymnastikforeninger, for indtil en Maaned af deres Uddannelsesetid. Det er noget, som i Virkeligheden betyder overordentlig meget. Hvis det bliver fuldt udnyttet af de 12,000 værnepligtige, der efter det nye Forslag ville komme ind hvert Aar, vil det sige, at der kan spares mellem 300,000 og 400,000 Tjenestedage om Aaret, og det lægges i Ungdommens egen Haand at opnaa at spare disse Tjenestedage. Hvis de unge Mennesker hjemme i deres Fritid

ville dyrke Gymnastik og Skydning, Øvelser, som de ville have Gavn og Glæde af i deres daglige Arbejde, kunne de derved faa deres Tjenestid afkortet med en Maaned. Naar dette lægges til den Indskrænkning i selve Tjenestetiden, som Forslaget byder paa, vil man se, at det er slet ikke saa lidt, vi i saa Henseende kunne komme hjem til vore Vælgere med.

Jeg vil takke den højtærede Forsvarsminister for hans rene og klare Udtalelser angaaende Fløjfortet, dette Fort, som jeg mener skal være et rent og skært Kystfort. Vi have nu faaet at vide af den højtærede Forsvarsminister, at det skal anlægges som et saadant uden nogen som helst Forbindelse med Landbefæstningens Nordfront. Jeg maa sige, at hvis det skulde have haft Forbindelse med den, kunde jeg ikke have stemt for dette Kystfort, for jeg vilde finde det meningsløst, om vi samtidig med, at vi vedtog en Bestemmelse om, at Landbefæstningen skal nedlægges, skulde gaa med til at styrke denne Landbefæstning i det tilbageværende Tidsrum.

Med Hensyn til Loven om Befæstningsanlæg vil jeg sige, at det for mig ikke er af nogen afgørende Betydning, om Landbefæstningen skal nedlægges om 8 Aar eller om 12 Aar. Jeg havde rent personlig hellere set, at man var gaaet den anden Vej, at vi havde faaet den nedlagt om 6 Aar. Men der er ikke noget principielt i dette. Hovedpunktet deri er dette, at vi, hvis denne Overenskomst vedtages, endelig naa dertil, at Landbefæstningen bliver nedlagt, og det er et saa afgørende Brud med tidligere Tidens Militærpolitik her i Landet, at jeg, selv om jeg ikke paa alle Punkter er glad ved de foreliggende Lovforslag, dog i Hovedsagen vil kunne gaa med. Folket faar derved fuldstændig Ret til i Fremtiden at ordne vort Forsvarsvæsen paa den Maade, det ønsker. Landstinget mister, hvis denne Overenskomst vedtages, sin Nejret overfor denne Landbefæstning, som den privilegerede Valgrets Mænd ad uretmæssig Vej have paatvunget det danske Folk, og det anser jeg for overordentlig betydningsfuldt. Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) udtalte forleden Dag, at den Sag i Virkeligheden ikke bliver lagt i Folkets Haand. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan sige det. Bliver det ikke netop i Fremtiden Folket, som ved sine Repræsentanter paa Tingene, den almindelige Valgrets Repræsentanter, skal træffe Bestemmelser om, hvorledes vort Forsvar skal ordnes i Fremtiden? Den